

pracował trudną rolę nadzwyczaj sumiennie, a mając doskonałe warunki zewnętrzne, przede wszystkim zaś ogromnie miły, dźwięczny, głęboki głos, dał postać piękną, jednolitą, pełną liryzmu i rzetelności obok dramatycznej sily.

Mniejsze role w interpretacji pp. Solskiej (Elektra), Arkawinówny (Kassandra), Sosnowskiego (Agamemnon), Leszczyńskiego (Apollo), wypadły także doskonale, również sceny ansamblowe, wyreżyserowane starannie, robiły wspaniałe wrażenie.

Osobna wzmianka należy się chórom starców i ofiarń, czynnikom, które w dramacie greckim tak ważną odgrywają rolę. W przedstawieniu „Orestei” na scenie krakowskiej stanął pod względem aktorskim wyżej chór starców, brał bowiem żywy udział w akcji. Chór ofiarń był bardziej bierny, ale śpiewne ustępy, które wypadły zupełnie zadowalająco, ożywiły bardzo sympatycznie całość przedstawienia.

Groby Boże.

Tak, jak co do wszystkich świąt kościelnych, tak i co do ceremonii, z temi świętami związanych, panowały początkowo w Kościele katolickim znaczne różnice. Dopiero na soborze nicejskim w r. 324 ustalono czas obchodzenia świąt Wielkiej Nocy i postanowiono, aby wszystkie kościoły obchodziły to święto w niedzielę po wiosennej pełni księżyca, t. j. po pierwszej pełni, przypadającej po 20 marca. Tak więc wedle tego liczenia, święta Wielkiej Nocy mogą najwcześniej przypadać 22 marca, najpóźniej zaś 25 kwietnia. W dawnym Kościele święta Wielkanocne trwały cały tydzień, sobór konstancyjski z r. 1094 ograniczył je do 3 dni, a papież Pius VI. w r. 1775 do 2 dni.

Co do ceremonii, związanych z temi świętami,

Poranienie ministrów w Sejmie węgierskim:
Poseł Zygmunt Eitner.

obchodzonymi na pamiątkę zmartwychwstania Pańskiego, to z biegiem czasu zmieniały się one mimo istniejących, ściśle liturgicznie przepisanych obrzędów.

Pierwsze gminy chrześcijańskie, rekrutujące się z nawróconych żydów, święciły pamiątkę ukrzyżowania i zmartwychwstania Chrystusa w Jerozolimie, urządzając pielgrzymki do grobu świętego, wybudowanego przez Józefa w Arymatei, poza murami ówczesnej Jerozolimy. Z biegiem czasu rozrzucone po całym świecie gminy chrześcijańskie musiały zaniechać tych pielgrzymek wielkanocnych do grobu świętego, a wówczas wyłoniła się potrzeba obchodzenia uroczystości Zmartwychwstania w kościołach i kaplicach, gdzie prymitywnymi środkami, a następnie z coraz to większą wystawnością, urządzano groby Boże, przypominające grób św. w Jerozolimie. Jak wielkim wśród chrześcijan ówczesnych, a następnie i w średnich wiekach, był kult grobu św., dowodzą liczne wyprawy rycerstwa chrześcijańskiego do Palestyny, których gwiazdą przewodnią było zdobycie Jerozolimy i wyrwanie grobu św. z rąk niewiernych.

W Polsce nie od dziś uroczystości kościelne połączone są z tradycyjnymi obrzędami, mającymi sobie właściwy i niezwykły urok. Groby Boże w naszych kościołach należą do uroczystości, obchodzonych nadzwyczaj wspaniale, a pod względem artystycznej szaty zewnętrznej, przewyższającą może niejednokrotnie najwspanialszą pompe, spotykaną za granicą.

Z pośród grobów Bożych w kościołach krakowskich, z których żaden tradycyjnie nie szczędził kosztów na urządzenie św. grobów, wyróżniał się dodatnio kościół XX. Pijarów. Przepiękny grób Chrystusa, urządzony przy pomocy nadzwyczaj gustownie dobranych drapery i efektów świetlnych, zwracał na się tembardziej uwagę, że przedziwnie harmonizował z całością tej świątyni.

Reprodukcyę tego pięknego grobu, którą w numerze pomieszczamy, pozwoli Czytelnikom naszym przekonać się, że nie przesadzamy wcale, nazywając ten grób jednym z najpiękniejszych w Krakowie.

Groby Boże: Grób Boży w kościele XX Pijarów w Krakowie. Przed balustradą brat Gliceryusz.

Poranienie ministrów w Sejmie węgierskim:
Poseł Ludwik Beck.

Na draperyach różbarwnych, któremi obwieszono nawę główną przed wielkim ołtarzem, zawieszono bogato ubrane girlandy gałązek i kwiatów. Lampki elektryczne, ukryte w girlandach świerkowych, lub poza draperyami, nadawały wnętrzu kościołnemu dziwnego uroku.

Zasługa urządzenia tego grobu Bożego przypada bratu Gliceryuszowi z zakonu XX. Pijarów, który sam obmyślił kompozycję i wykonał wszystkie szczegóły.

Tłumy pobożnych zwiedzały groby Chrystusa w kościołach krakowskich. jednak grób święty w kościele XX. Pijarów był najliczniej odwiedzany.